

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii dialogului social nr.62/2011

Analizând propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii dialogului social nr.62/2011 (b383 din 8.07.2020), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/2838/14.07.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D748/14.07.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii dialogului social nr.62/2011, republicată, cu modificările și completările, urmărindu-se, conform Expunerii de motive, depășirea disfuncționalităților existente în prezent și relansarea dialogului social în România.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.p) și h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Menționăm că Secretarul General al Senatului a transmis Consiliului Legislativ spre avizare, cu adresele nr.XXXV/3489/4.07.2018 și nr.XXXV/5086/17.10.2018, două propuneri legislative privind dialogul social (b361 din 27.06.2018

și b526 din 10.10.2018), înregistrate la Consiliul Legislativ cu nr.D722/4.07.2018, respectiv cu nr.D1063/17.10.2018, pentru care s-au emis avizele favorabile cu observații și propuneri nr.787 din 3 august 2018, respectiv nr.1084 din 14 noiembrie 2018. **Ambele propuneri legislative au fost respinse de Senat**, în prezent aflându-se în lucru la comisiile Camerei Deputaților.

3. Semnalăm că Expunerea de motive nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ne prezentând concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare și evaluărilor statistice efectuate. În plus, nu există referiri la impactul asupra sistemului juridic, cu sublinierea implicațiilor asupra legislației în vigoare, referiri la impactul financiar asupra bugetului general consolidat, la consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri și nici la măsurile de implementare necesare, iar referirile la impactul socioeconomic sunt sumare.

Totodată, menționăm că nu este respectată norma de tehnică legislativă prevăzută la art.30 alin.(1) lit.d) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia, proiectele de legi de importanță deosebită trebuie însoțite de un studiu de impact. Acesta, în conformitate cu prevederile art.33 alin.(3) din aceeași lege, ar trebui să facă referire printre altele: la dificultățile care ar putea fi întâmpinate în aplicarea noilor dispoziții; la beneficiile rezultate prin implementarea proiectului de lege, altele decât cele de natură economică; la analiza comparativă a costurilor și a beneficiilor pe care le implică proiectul de lege, din care să reiasă dacă beneficiile sunt justificate de costuri.

4. Precizăm că, potrivit prevederilor art.61 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, **modificarea sau completarea unui act normativ este admisă numai dacă nu se afectează concepția generală ori caracterul unitar al acelu act sau dacă nu privește întreaga ori cea mai mare parte a reglementării în cauză; în caz contrar actul se înlocuiește cu o nouă reglementare, urmând să fie în întregime abrogat.** Întrucât intervențiile cuprinse în cele 70 de pagini ale prezentului proiect vizează aproape integral dispozițiile Legii dialogului social nr.62/2011 (conținute în 220 de articole), introducând

și numeroase articole noi, ar fi fost necesară abrogarea acestora și înlocuirea sa cu o nouă reglementare de sine stătătoare.

5. Cu titlu preliminar, semnalăm că propunerea legislativă schimbă în mare parte fondul reglementării în vigoare, iar unele dintre noile soluții promovate nu sunt de natură a îmbunătăți cadrul normativ actual, ci, dimpotrivă, conțin contradicții sau pot fi susceptibile de neconstituționalitate.

Astfel, în privința conținutului normativ al prezentei propuneri, observăm că nu se respectă art.6, art.13 lit.c) și art.22 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că acestea trebuie să fie **temeinic fundamentate**, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și că proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli **necesare, suficiente** și posibile, care să conducă la o cât mai mare stabilitate și **eficiență legislativă**.

Totodată, modul de transpunere și limbajul ipotezelor juridice sunt în cea mai mare parte defectuoase, iar pe planul structurării propunerii legislative, care are caracter modificator, precizăm faptul că ipotezele normative preconizate în partea dispozitivă ar fi trebuit marcate cu articole romane. De asemenea, propunerile de modificare și completare, care în prezent nu sunt numerotate, ar fi trebuit reformulate și marcate cu cifre arabe, iar datele de identificare a Legii nr.62/2011 trebuie să se raporteze și la republicarea acesteia.

Cu privire la normele de tehnică legislativă, Curtea Constituțională, în **Decizia nr.26/2012** a statuat că, deși „*nu au valoare constituțională, (...) prin reglementarea acestora au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară*”.

De asemenea, în Decizia Curții Constituționale nr.22/2016, s-a statuat că „*una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative*”, orice act normativ trebuind „*să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-*

se **previzibilitatea**, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat” și că „**respectarea prevederilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative se constituie într-un veritabil criteriu de constituționalitate prin prisma aplicării art.1 alin.(5) din Constituție**”.

6. În actuala redactare, prin obligarea unității de a pune la dispoziția organizațiilor sindicale, în mod gratuit, spațiile corespunzătoare funcționării și de a asigura și dotările necesare, **norma de la art.22 alin.(2)** reglementează o ingerință în exercitarea prerogativelor dreptului de proprietate privată – în acest caz, a folosinței și a dispoziției -, adică o încălcarea **prevederilor art.44 alin.(1) din Constituție**.

Precizăm că textul în vigoare¹, art.22 alin.(2) din Legea nr.62/2011 nu aduce atingere prevederilor constituționale menționate.

7. De asemenea, semnalăm că textul **art.29**, care prevede - prin trimitere la art.74 alin.(1) din Constituție - dreptul de a „adresa autorităților publice competente ... propuneri de legiferare în domeniile de interes sindical”, nu respectă dispozițiile constituționale amintite, unde este consacrat **dreptul de inițiativă legislativă**, inclusiv cetățenească: „*Inițiativa legislativă aparține, după caz, Guvernului, deputaților, senatorilor sau unui număr de cel puțin 100.000 de cetățeni cu drept de vot. Cetățenii care își manifestă dreptul la inițiativă legislativă trebuie să provină din cel puțin un sfert din județele țării, iar în fiecare din aceste județe, respectiv în municipiul București, trebuie să fie înregistrate cel puțin 5.000 de semnături în sprijinul acestei inițiative.*”.

8. În cele ce urmează, ne vom opri asupra unor texte a căror redactare nu este conformă exigențelor de tehnică legislativă, fiind incorect sistematizate sau marcate, incomplete sau neclare ori utilizând un limbaj impropriu stilului normativ.

9. La **art.1**, la expresia **parteneri sociali** de la **lit.a)**, semnalăm că aceasta cuprinde trei elemente marcate ca pct. (i), (ii) și (iii) care nu au legătură cu definiția propriu-zisă, ci constituie ele însele definiții.

¹ „(2) Organizațiile sindicale reprezentative, în condițiile legii, **pot negocia** prin contractul colectiv de muncă la nivel de unitate **punerea la dispoziție** a spațiilor și facilităților necesare desfășurării activității sindicale.”.

La definiția expresiei *negociere colectivă* de la **pct.iii**, constatăm că, din partea finală, „precum și orice alte acorduri în probleme de interes comun”, nu se înțelege dacă a fost vizată negocierea unor acorduri sau dacă acordurile sunt forme de negociere colectivă ori dacă prin negociere este urmărită reglementarea unor acorduri (în acest ultim caz exprimarea fiind improprie din punct de vedere juridic).

Totodată, pentru o exprimare juridică adecvată, ar fi fost necesară înlocuirea expresiei „relațiilor de muncă ori de serviciu” prin expresia „**raporturilor** de muncă sau de serviciu”.

10. La **art.6 alin.(2)** nu se înțelege dacă prin termenul „legilor” a fost vizată *legea* ca act normativ adoptat de Parlament sau *legea* ca act normativ *lato sensu*. Observația este valabilă în mod corespunzător pentru toate situațiile similare.

11. La **art.9 alin.(1)** este folosită sintagma „li se asigură protecția legii”, trimiterea fiind imprecisă, deoarece dacă nu există dispoziții legale în acest sens, textul are doar caracter declarativ, nu normativ. Observația este valabilă în mod corespunzător pentru toate situațiile similare.

La **alin.(2)** textul **tezei I** ar fi trebuit reformulat, deoarece sintagma „conducerile organizațiilor sindicale au acces” este improprie din punct de vedere juridic.

Totodată, precizăm că, în actuala redactare, textul de la **teza a doua** nu are caracter normativ.

12. La **art.11 alin.(2)** se trimite în mod eronat tot la alin.(2).

13. La **art.14 alin.(2)**, pentru evitarea dubiilor în interpretare, ar fi fost necesară clarificarea expresiei „împuternicitul special”. Totodată, întrucât expresia menționată este folosită de mai multe ori în cuprinsul proiectului, ar fi trebuit inserată o definiție a acesteia la actualul art.1.

14. La **art.20 alin.(3) lit.b)**, pentru uniformitate în redactarea elementelor enumerării, în locul expresiei „copie de pe hotărârea” ar fi trebuit scris „o copie a hotărârii”.

15. La **art.22 alin.(2) alin.(5)**, referitor la scutirea de TVA a bunurilor și serviciilor care fac obiectul activității sindicale, este de analizat în ce măsură textul propus este concordant cu politica fiscală a statului român și cu prevederile Codului fiscal în materia taxei pe valoarea adăugată, prevederi care transpun și mai multe directive ale Uniunii Europene.

Observația este valabilă în mod corespunzător pentru toate situațiile similare.

16. La **art.23**, semnalăm că primul alineat nu este marcat, iar cel de al doilea este marcat ca alin.(1).

La primul alineat, este necesară clarificarea sau înlocuirea expresiei „în scopuri patrimoniale”, impropriu folosită în contextul dat.

Referitor la textul **de la al doilea alineat**, semnalăm că nu se poate stabili o interdicție de urmărire silită a bunurilor mobile sau imobile dobândite de o organizație sindicală, fără a se stabili și ce posibilitate de recuperare a creanțelor vor avea creditorii care nu se vor putea îndeștula din sume de bani aparținând organizației sindicale, deoarece acestea nu există.

17. La **art.30 alin.(1)**, este necesară reconsiderarea textului, eventual prin păstrarea dispoziției corespunzătoare în vigoare – art.30 alin.(1) din Legea nr.62/2011- , deoarece angajatorii nu pot fi obligați să invite organizațiile sindicale să **participe**, în consiliile de administrație sau alte organe asimilate acestora, inclusiv în cazul administrației publice, **la discutarea oricăror probleme** de interes profesional, economic și social, în acest caz, textul propus aducând atingere libertății fundamentale prevăzute la art.45 din Constituție, deoarece îngăduiesc exercitarea libertății economice a acestor angajatori.

La **alin.(2) și (3)**, pentru a conferi eficiență normelor, este necesar a se prevedea care va fi sancțiunea pentru necomunicarea informațiilor, respectiv a hotărârilor luate.

18. La **art.35 alin.(1)**, este necesară revederea stabilirii unui număr fix de 3 zile de reducere a programului lunar de lucru a membrilor aleși sau numiți în organele de conducere executive ale organizațiilor sindicale care lucrează nemijlocit în unitate în calitate de salariați, deoarece, în fiecare unitate situația poate fi diferită. Propunem ca numărul efectiv de zile de reducere a programului de lucru să fie stabilit tot prin negociere, așa cum prevede textul *de lege lata* al art.35 alin.(1) din Legea nr.62/2011.

Totodată, este necesară și revederea termenului „salariați”, care nu se poate aplica în cazurile în care prestarea activității se face pe baza unui raport de serviciu.

În plus, pentru evitarea dubiilor în interpretare, ar fi fost necesar a se prevedea dacă vor fi reduse și drepturile salariale corespunzătoare zilelor cu care s-a redus programul lunar de lucru pentru membrii organelor de conducere ale sindicatului. În acest context, precizăm că, în prezent, art.35 alin.(1) teza a II-a din Legea dialogului social nr.62/2011 prevede că angajatorul nu are obligația de a plăti drepturile salariale pentru aceste zile.

19. La art.49 alin.(1¹) partea introductivă, pentru uniformitate terminologică, ar fi fost necesar ca referirea la organele de conducere ale organizațiilor sindicale să se facă de aceeași manieră cu cea prevăzută la art.8 din proiect, incluzând termenul „executive”.

Observația este valabilă în mod corespunzător pentru toate situațiile similare.

Totodată, se impunea și inserarea unei precizări cu privire la apartenența organului de conducere. Observația este valabilă în mod corespunzător pentru **lit.a), b) și d)**, precum și pentru toate situațiile similare.

20. La art.51 alin.(1) partea introductivă, ar fi fost necesară revederea textului, deoarece din analiza coroborată a acesteia cu părțile introductive de la lit.A, B și C, rezultă că, pentru a fi reprezentative, organizațiile sindicale trebuie să îndeplinească în mod cumulativ condițiile prevăzute la lit.A-C, ceea ce nu ar fi posibil.

Observația este valabilă în mod corespunzător pentru **art.72 partea introductivă**, cu referire la reprezentativitatea organizațiilor patronale.

Precizăm că în ambele cazuri, textele de *lege lata* corespunzătoare - art.51 alin.(1) și art.72 alin.(1) din Legea nr.72/2011, circumstanțiază reprezentativitatea, spre exemplu, la nivel național sau de sector de activitate.

Totodată, la **art.51 alin.(1)**, din considerente de redactare, literele (A), (B) și (C) ar fi trebuit redactate fără paranteze, observația fiind aplicabilă pentru toate trimiterile la aceste enumerări.

21. La art.52 partea introductivă, textul este eliptic, fiind necesară reformularea sa în final, astfel: „... se face cu următoarele documente:”.

22. La art.53 alin.(2), semnalăm că denumirea actuală a ministerului la care se face referire este Ministerul Muncii și Protecției

Sociale. Observația privind actualizarea denumirii unor ministere este valabilă în tot cuprinsul proiectului.

23. La **art.58¹ alin.(5), (6) și (8)**, se face vorbire despre hotărârea judecătoreii/dosarul judecătoreii, în timp ce la alin.(1) este stabilită ca instanță competentă tribunalul, textele menționate fiind neconcordante.

Observația este valabilă în mod corespunzător pentru art.59 alin.(3) și pentru toate situațiile similare.

24. La **art.59 alin.(7)**, semnalăm că textul trimite la el însuși, fiind necesară corectarea.

25. La **art.62 alin.(1) lit.k)**, este folosită sintagma „societăți comerciale” în locul termenului „**societăți**”, așa cum prevede art.77 din Legea nr.76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare.

26. Referitor la textul de la **art.64**, semnalăm că acesta nu are caracter normativ, ci declarativ.

27. La **art.68 alin.(8)**, este folosită sintagma improprie „organele administrației de stat”, în locul formulării „**organele autorităților administrației publice**”.

28. La **art.74 alin.(2)**, pentru respectarea stilului normativ, termenul „postată” ar fi trebuit înlocuit prin termenul „**afișată**”.

Observația este valabilă pentru toate situațiile similare.

29. La modificarea propusă pentru **art.120 alin.(1)** se observă că este reprodus în mod eronat și textul alin.(3).

30. Referitor la **art.134**, precizăm că acesta nu este structurat corespunzător, deoarece textele actualelor alin.(1) și (2) nu pot să figureze ca alineate, având în vedere că acestea fac parte dintr-o enumerare.

31. După abrogarea propusă pentru alin.(2) al art.136, mențiunile „Art.137 abrogat” și „Art.138¹ abrogat prin art.I, pct.8 din Legea nr.1/2016” nu ar fi trebuit să existe, textele respective nefiind vizate prin prezenta propunere legislativă.

32. În textul preconizat pentru **art.164**, trimiterea la „art.161 lit.f și g” este eronată, întrucât în forma propusă pentru art.161 nu există lit.g).

33. În ceea ce privește **art.177 și 177¹ referitoare la Corpul de Mediere și Arbitraj pentru Conflicte de Muncă**, precizăm că

soluțiile propuse nu stabilesc cu claritate dacă acest Corp există sau se va înființa, și nici dacă va funcționa în cadrul unui minister sau al altei instituții sau autorități publice. De asemenea textele nu stabilesc atribuțiile acestei entități, normele neavând caracter complet.

34. La **art. art.177³ alin.(1)**, referitor la arbitraj, precizăm că este menționat „completul de arbitraj”, fără ca proiectul să prevadă cum se constituie acesta, nici măcar prin trimitere la alte norme incidente.

35. La textul propus **art.177⁹ alin. (4)**, întrucât cele două teze nu prezintă legătură tematică între ele, ar fi fost necesară redarea lor în alineate distincte ale aceluiași articol.

36. La **art.183 alin.(2)**, semnalăm că sintagmele „La angajatorii la care nu sunt organizații sindicale” și „cel puțin jumătate +1” sunt improprii stilului normativ, iar în locul acestora ar fi trebuit utilizate formulările „**În cazul angajatorilor la care nu există organizații sindicale**”, respectiv „**cel puțin jumătate plus unu**”.

37. La **art.194 alin.(2)**, pentru o corectă exprimare și asigurarea caracterului complet al normei, partea finală ar fi trebuit reformulată, astfel: „... nu pot încadra personal care să **înlocuiască angajații aflați în grevă**”.

38. La **art.200 alin.(1)**, pentru utilizarea limbajului juridic consacrat, sintagma „înaintea datei judecătii” din cadrul tezei I și formularea „scurtarea termenului de înmânare a citației ori actului de procedură” de la teza a II-a ar fi trebuit redactate sub forma „**înaintea termenului de judecată**”, respectiv „**reducerea termenului de comunicare a citației ori a actului de procedură**”.

39. La **art.205 alin.(2) și (3)**, pentru o corectă exprimare, în locul sintagmei „care să nu pună în pericol viața și sănătatea” ar fi trebuit folosită sintagma „**și de a nu fie puse în pericol viața și sănătatea**”.

Totodată, la **alin.(3)**, în locul sintagmei improprii „al Administrațiilor Publice Locale” ar fi trebuit folosită sintagma „**al autorităților administrației publice locale**”.

40. Referitor la modificarea propusă pentru **art.209**, semnalăm că în structura actului normativ de bază a existat anterior o normă marcată ca art.209, articolul respectiv fiind abrogat prin Legea nr.2/2013.

41. În ceea ce privește intervenția legislativă asupra **art.211**, semnalăm că aceasta nu respectă exigențele de tehnică legislativă;

astfel, pe lângă faptul că partea dispozitivă înglobează, atât completarea cu lit. a¹), cât și modificarea lit. b), din textul propus rezultă că se intenționează și modificarea lit. d) a aceluiași articol.

Referitor la textul propus pentru lit.d), ar fi fost necesară redactarea acestuia într-o manieră care să se armonizeze cu ansamblul normei.

42. Referitor la intervenția legislativă de modificare a **art.215**, semnalăm că textul propus este identic normei în vigoare.

43. La modificarea propusă pentru **art.217**, apreciem necesară reformularea contravenției prevăzute la alin.(1) lit. a), având în vedere că trimiterea este făcută la art. 1 lit. h), unde este explicitată definiția expresiei „reprezentanți ai lucrătorilor”, iar nu la o normă care să prevadă obligația angajatorului de a nu interveni în procedura de alegere a reprezentanților angajaților.

La **lit.g)**, precizăm că stabilirea unei amenzi contravenționale în cuantum fix este contrară dispozițiilor art.3 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, potrivit căreia în cazul sancțiunii cu amendă se vor stabili limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori. În plus, o astfel de soluție legislativă este contrară principiului proporționalității, făcând imposibilă individualizarea administrativă sau judiciară a sancțiunii, cu respectarea criteriilor legale de individualizare prevăzute la art.21 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001. Menționăm că, potrivit acestei norme, sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal. Precizăm că necesitatea respectării principiului proporționalității în cazul actelor normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții a fost subliniată de Curtea Constituțională în Decizia nr.152/2020 (par.131 și 132).

La **lit.i)**, este necesară revederea trimiterii la art.195, având în vedere că, în forma propusă prin proiect, articolul respectiv nu se mai referă la participarea inspectorului de muncă la constatarea eventualelor contravenții.

44. La **partea introductivă a art.218 alin.(1)**, precizăm că modalitatea de stabilire a pedepsei amenzii nu este în acord cu dispozițiile Codului penal care reglementează regimul acestei pedepse penale principale. Astfel, potrivit art.61 alin.(2) din Codul penal, cuantumul amenzii se stabilește prin sistemul zilelor-amendă, limitele speciale ale acestei pedepse fiind stabilite în cuprinsul art.61 alin.(4) din Codul penal.

În acest context, precizăm că nici prevederea în lege a numărului zilelor-amendă nu ar fi corectă, în raport cu prevederile alin.(4) ale art.61 din Codul penal, care stabilesc în mod expres limitele speciale ale zilelor-amendă. Prin urmare, legea specială trebuie să prevadă doar specia de pedeapsă (respectiv amenda). Menționăm că această soluție legislativă a fost avută în vedere și în cazul modificărilor legilor penale speciale realizate prin Legea nr.187/2009 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal.

În plus, semnalăm că faptele prevăzute la **lit. e) și f)** sunt deja incriminate prin dispozițiile art.287 lit.d) și e) din Codul penal, fiind pedepsite tot cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Întrucât o faptă nu poate fi prevăzută drept infracțiune în două acte normative diferite, este necesară, fie eliminarea din proiect a celor două norme, fie abrogarea dispozițiilor din Codul penal.

Pe de altă parte, întrucât fapta prevăzută la lit.d) are în vedere tot neexecutarea unei hotărâri judecătorești, în funcție de soluția legislativă aleasă, ar urma ca aceasta fie să fie menținută în proiect, fie să fie prevăzută în cuprinsul Codului penal, prin completarea expresă a art.287 din acest act normativ.

45. La **art.223 alin.(3)**, pentru rigoarea redactării, sintagma „Registrul Comerțului” ar fi trebuit redată astfel: „**Oficiul Registrului Comerțului**”, observație valabilă pentru toate situațiile similare.

46. Cu privire la completarea cu **art.223²**, semnalăm că norma preconizată reprezintă dispoziția de republicare a actului normativ de bază; potrivit normelor de tehnică legislativă, aceasta trebuie redată ca articol distinct în cadrul proiectului actului modificador, marcat cu cifră romană, iar nu ca intervenție de completare a unei ordonanțe de urgență, astfel cum este menționat în text. Prin urmare, intervenția de completare cu art. 223² se va elimina.

De asemenea, este necesară și eliminarea intervenției de completare cu **art.224³**, având în vedere că textul propus reprezintă tot

o dispoziție de republicare, care trebuie inserată sub forma unui articol final al actului modificator.

47. În ceea ce privește completarea cu art.223³, semnalăm, de asemenea, că norma propusă reprezintă o dispoziție finală a proiectului actului modificator, care nu trebuie să se regăsească în actul normativ de bază. Astfel, dispoziția preconizată ar fi trebuit redată ca articol distinct în finalul proiectului, marcat cu cifră romană.

48. Referitor la abrogarea art.224, apreciem că intervenția legislativă nu se justifică, în condițiile în care prin norma respectivă au fost abrogate mai multe acte normative.

49. În ceea ce privește intervențiile legislative de completare cu art.224¹ și 224², semnalăm că textele propuse nu prezintă caracter prescriptiv, specific normelor juridice.

50. Cu privire la intervenția de completare a Legii nr. 62/2011 cu art.224⁴, precizăm că textul propus nu trebuia să se regăsească în actul normativ de bază, ci trebuia redactat ca articol distinct al proiectului, care să prevadă intervenții punctuale asupra actelor normative menționate, ale căror dispoziții necesitau a fi corelate.

51. Referitor la mențiunea din finalul proiectului, potrivit căreia anexele nr. 1-4 fac parte integrantă din lege, precizăm că apartenența anexelor la actul normativ de bază este prevăzută deja la art. 126 din Legea nr. 62/2011, astfel încât respectiva mențiune este superfluă.

București
Nr. 777 / 7.08. 2020.

Legea dialogului social

1 republicare cu renumerotare	Legea dialogului social	M. Of. nr. 625/31 aug. 2012	
2 modificări prin	L. nr. 187/2012 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal	M. Of. nr. 757/12 nov. 2012	<i>modifică, la data de 1 februarie 2014, art. 218 alin. (1) și (2)</i>
	(v. Decizia I.C.C.J. nr. 4/2014 - M. Of. nr. 434/13 iun. 2014)		
3 modificări prin	O.U.G. nr. 4/2013 Ordonanță de urgență privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe	M. Of. nr. 68/31 ian. 2013	<i>prorogă termenul de intrare în vigoare a Legii nr. 134/2010 până la 15 februarie 2013</i>
	aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 214/2013	M. Of. nr. 388/28 iun. 2013	
4 modificări prin	L. nr. 2/2013 Lege privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	M. Of. nr. 89/12 feb. 2013	<i>modifică art. 208, art. 210; abrogă art. 209</i>
5 modificări prin	L. nr. 214/2013 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe	M. Of. nr. 388/28 iun. 2013	<i>aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 4/2013</i>
6 modificări prin	L. nr. 248/2013 Lege privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social	M. Of. nr. 456/24 iul. 2013	<i>abrogă titlul V cu art. 82 - 119</i>
7 modificări prin	L. nr. 255/2013 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	M. Of. nr. 515/14 aug. 2013	<i>modifică, la 1 februarie 2014, art. 8, art. 63 alin. (1), art. 218 alin. (3)</i>
8 modificări prin	L. nr. 1/2016 Lege pentru modificarea și completarea Legii dialogului social nr. 62/2011	M. Of. nr. 26/14 ian. 2016	<i>modifică art. 1 lit. r), art. 24, art. 134; introduce alin. (5) la art. 41, alin. (4_1) la art. 55, lit. f_1) la art. 78, art. 138_1; abrogă art. 137</i>

⁹ modificări prin O.U.G. nr. 23/2017 M. Of. nr. 214/29 mar. 2017

Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii dialogului social nr. 62/2011 și a art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social

aprobată prin L. nr. 223/2017 M. Of. nr. 940/28 nov. 2017

în tot cuprinsul legii, sintagma „Ministerul Muncii și Justiției Sociale” se înlocuiește cu sintagma „Ministerul Consultării Publice și Dialogului Social”, iar sintagma „ministrul muncii și justiției sociale” se înlocuiește cu sintagma „ministrul consultării publice și dialogului social”; înlocuiește anexa nr. 1

¹⁰ modificări prin L. nr. 223/2017 M. Of. nr. 940/28 nov. 2017

Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 23/2017 pentru modificarea Legii dialogului social nr. 62/2011 și a art. 11 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social

aprobă O.U.G. nr. 23/2017

Lege privind stabilirea cadrului general de informare și consultare a angajaților

1 promulgată prin D. nr. 1375/2006 M. Of. nr. 1006/18 dec. 2006

Decret pentru promulgarea Legii privind stabilirea cadrului general de informare și consultare a angajaților

2 modificări prin L. nr. 127/2018 M. Of. nr. 491/14 iun. 2018
Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative privind personalul navigant

*modifică mențiunea privind transpunerea normelor Uniunii Europene;
introduce lit. d) la art. 12;
abrogă art. 4 alin. (3)*

Hotărâre privind normele de organizare și funcționare a comisiilor paritare și încheierea acordurilor colective

1 modificări prin O.U.G. nr. 35/2009 M. Of. nr. 249/14 apr. 2009 *modifică art. 33*

Ordonanță de urgență privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul cheltuielilor de personal în sectorul bugetar

aprobată cu modificări prin L. nr. 260/2009 M. Of. nr. 484/13 iul. 2009

2 modificări prin L. nr. 260/2009 M. Of. nr. 484/13 iul. 2009 *aprobă cu modificări O.U.G. nr. 35/2009*

Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 35/2009 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul cheltuielilor de personal în sectorul bugetar